

Het Boek van de Hemel

Deel 5

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

SG- de Goddelijke Wil - Lumen Luminis

JMJ

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

5-1

Heer, kom mij helpen. Bedwing mijn opstandige wil, die altijd zo weerbarstig is tegenover de heilige gehoorzaamheid.

Vul mij met uw heilige en aanbiddelijke Wil tot ik ervan overloop, opdat mijn wil verteerd wordt door de Uwe. Dan zal ik het geluk hebben niet langer tegen de heilige gehoorzaamheid te strijden.

En jij, heilige gehoorzaamheid, vergeef mij dat ik altijd tegen je strijd. Schenk mij de kracht om je in alles vredig te volgen,

- ook al lijkt je mij soms niet erg redelijk.

Hoe kan ik tegen je vechten in deze kwestie van de Geschriften die ik uit gehoorzaamheid aan mijn biechtvader moet schrijven?

Maar genoeg, laten we rustig blijven, niet langer wachten en beginnen met schrijven ...

Mijn vorige biechtvader (1) heeft het zeer druk, veel drukker dan in de jaren dat hij mij begeleidde. Omdat hij niet kan komen, komt mijn huidige biechtvader (2) in zijn plaats.

Ik had nooit gedacht dat dit zou gebeuren, vooral omdat ik zo gelukkig was met de andere; ik had volledig vertrouwen in hem.

Ongeveer anderhalf jaar voordat mijn huidige biechtvader met mij begon, en terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, had Jezus mij gezegd :

- dat ik ervoor moest zorgen dat mijn toekomstige biechtvader zich goed zou bekommeren om mijn innerlijke leven, en
- dat hij volledig met Hem met samenwerken, wat betreft mijn toestand.

1. Don Michele De Benedictis. 2. Don Gennaro Di Gennaro, die in 1889 zijn biechtvader werd.

Hij had mij gezegd:

"Wanneer Ik een slachtofferziel aan een biechtvader toevertrouw, moet zijn werk in het innerlijke leven van deze ziel voortdurend zijn.

Zeg tegen je toekomstige biechtvader dat hij echt met Mij moet samenwerken.

Anders zal Ik je in de handen van iemand anders geven.

"Heer, luister", antwoordde ik Hem,

wie anders zal geduldig genoeg zijn om het kruis te aanvaarden om elke dag te komen en zich op te offeren zoals mijn huidige biechtvader dat doet?

Ik zal hem oproepen. Ik zal hem het licht geven en hij zal komen.

Het is onwaarschijnlijk dat hij dit kruis zal aanvaarden.

Ja, hij zal komen.

Als hij niet naar Mij luistert, dan zal ik hem mijn Moeder sturen.

Omdat hij van haar houdt, zal hij haar deze gunst niet weigeren.

Wie haar echt liefheeft, wacht niet.

Ik zal echter in de gaten houden wat hij doet.

Vertel hem alles wat Ik je heb gezegd.

Enige tijd na zijn komst heb ik hem alles verteld

Maar de arme man was door een nieuwe taak,

niet in staat om leiding te geven aan mijn innerlijke leven.

Ik zag dat dit meer te wijten was aan zijn onvermogen

dan aan een bewuste keuze.

Toen ik hem vertelde wat Jezus tegen mij had gezegd,

deed hij zijn best, maar al snel viel hij terug in zijn oude gewoontes.

De gezegende Jezus klaagde hierover

en ik heb er nogmaals met hem over gesproken. ·

Op een dag stuurde hij zelf een nieuwe biechtvader naar mij toe, aan wie ik mijn ziel blootlegde en alles vertelde.

Hij stemde ermee in om te komen

en ik was verbaasd dat hij 'ja' had gezegd.

Maar het wonder hield niet lang stand.

Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen,
maar hij kwam slechts twee of drie dagen en vertrok toen weer.
Hij verdween als een schaduw
en ik ging verder met mijn huidige biechtvader.

5-2 - 19 maart 1903 - Goddelijke Lijden kijkt enkel naar de vruchten die het voortbrengt.
--

Deze morgen zag ik mijn biechtvader erg vernederd.
Bij hem waren de gezegende Jezus en **de heilige Jozef**.

Zij zeiden hem:

"Ga aan het werk.

De Heer is bereid je de genade te schenken waar je om vraagt."

Toen ik mijn geliefde Jezus zag lijden zoals tijdens zijn Passie,
zei ik Hem: "Heer, bent u niet moe van zoveel lijden?"

Jezus antwoordde mij: "Nee, één lijden doet mijn Hart alleen maar ontvlammen om een ander te aanvaarden.

Dat is de weg van het Goddelijk Lijden: lijden en handelen zonder naar iets anders te kijken dan naar de vruchten die eruit voortkomen.

In mijn Wonden en in mijn Bloed zie Ik:

- volkeren gered worden en
- mensen Genade ontvangen.

In plaats van vermoeidheid voelt mijn Hart eerder:

- vreugde en
- een vurig verlangen om meer te lijden.

Zo moet het zijn voor elke ziel.

Haar lijden moet een deelname zijn aan mijn eigen Lijden.

De ziel moet niet kijken naar wat zij doet, maar:

- *naar de glorie die aan God wordt gegeven en*
- *naar de vruchten die voortkomen uit haar lijden en haar daden.*

5-3 - 20 maart 1903 - Jezus en Sint-Jozef stellen de biechtvader gerust in zijn moeilijkheden.

Ik was buiten mijn lichaam

Ik zag dat mijn biechtvader grote moeilijkheden ondervonden had met betrekking tot de genade die hij wenste.

Opnieuw zegden **de gezegende Jezus en de heilige Jozef hem:**

"Als je aan het werk gaat, zullen al jouw moeilijkheden verdwijnen.
Zij zullen van jou afvallen als de schubben van een vis.

5-4 - 23 maart 1903 - Heilige liefde leidt tot heiliging. Perverse liefde leidt tot verdoemenis.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Nadat ik enige tijd in grote moeilijkheden had verkeerdt, zag ik mijn geliefde Jezus in mijn armen. Er straalde een Licht uit zijn Voorhoofd en in dat licht stonden **de volgende woorden geschreven:**

*"Liefde is alles, zowel voor God als voor de mens.
Als de Liefde ophoudt, houdt ook het leven op.*

Er zijn echter twee soorten liefde:

- de ene is geestelijk en goddelijk,
- de andere is lichamelijk en ongeordend.

Tussen deze twee soorten liefde bestaat een groot verschil.

Je zou kunnen zeggen dat dit verschil even groot is,
als het verschil tussen:

- iets in je hoofd bedenken en
- iets met je handen doen.

De geest kan in een oogwenk aan honderd dingen denken.
Maar de handen kunnen slechts één ding tegelijk doen.

De goddelijke Schepper schiep de schepselen uitsluitend uit Liefde.

Als God zijn eigenschappen voortdurend op de schepselen gericht houdt, is het de Liefde die Hem daartoe aanzet.
Zijn eigenschappen vloeien voort uit Liefde.

Wanordelijke liefde, zoals deze voor rijkdom en genoegens, ondersteunt het leven van de mens niet.
Deze dingen leiden niet alleen niet tot heiliging, maar de mens kan hen uiteindelijk tot goden maken.

Als liefde heilig is, leidt ze tot heiliging.
Als liefde verdorven is, leidt ze tot verdoemenis.

5-5 - 24 maart 1903 - Ook al is de mens op zichzelf niets, het kan alles zijn in de Goddelijke Wil.

Deze morgen, na een aantal zeer bittere dagen, kwam de gezegende Jezus en sprak Hij op een bijzonder vertrouwde manier met mij.
Het was zodanig dat ik dacht dat ik Hem voor altijd zou bezitten.
Maar in een flits verdween Hij.

Mijn verdriet was toen zo groot dat ik als gek werd, vooral omdat ik er zeker van was dat ik Hem nooit meer zou verliezen.
Terwijl ik in pijn ineensloot, kwam Hij in een flits terug.

Hij zei met een klinkende, ernstige stem:

"Wie ben jij om te beweren dat je Mij voor altijd bij jou kunt houden?"
Gek als ik was, antwoordde ik vrijmoedig:
"Ik ben alles als ik bij U ben. Ik voel me als een wil die uit de schoot van zijn Schepper is voortgekomen.

Met deze wil,
- zolang hij met Jou verbonden blijft,

ervaar ik het bestaan, het leven, de vrede en alle goeds.

Zonder U daarentegen voel ik me gebroken,
- verloren, onrustig, levenloos, met alleen maar slechte dingen.
Om leven te hebben en niet verloren te zijn,
moet mijn wil, die uit U voortkomt,
- altijd Uw Schoot zoeken en
- daar voor altijd blijven.

Jezus leek alles te begrijpen.

Maar opnieuw **vroeg Hij mij**: "*Maar wie ben jij?*"

Ik antwoordde: "Heer, ik ben niet meer dan een druppel water.

En zolang die druppel water in de zee blijft,
voelt hij zich alsof hij de hele zee is.
Hij blijft zuiver en helder, net als het andere water.
Maar als hij de zee verlaat, wordt hij modderig
Door zijn kleinheid is hij verloren."

Ontroerd leunde Hij naar me toe, omhelsde me en **Hij zei**:

"Mijn dochter, ***wie altijd in mijn Wil wil blijven,
neemt deel aan het Goddelijke Leven.***

Zelfs als hij tijdelijk mijn Wil kan verlaten,
- aangezien Ik hem met een vrije wil heb geschapen,
verricht mijn Macht een wonder
- door hem in staat te stellen
deel te blijven nemen aan het goddelijke Leven.

*Door deze voortdurende deelname,
ervaart hij een zo sterke eenheid met de Goddelijke Wil dat hij,
zelfs als hij dat zou willen, deze niet zou kunnen verlaten.*

Dit is het voortdurende Wonder
dat Ik schenk aan degene die altijd mijn Wil doet.

5-6 - 7 april 1903 - Luisa vreest dat haar toestand niet in overeenstemming is met de Wil van God. Jezus stelt haar gerust.

Na een aantal bittere dagen te hebben doorgebracht vanwege de voortdurende afwezigheid van mijn geliefde Jezus, voelde ik deze morgen dat ik het dieptepunt van mijn verdriet had bereikt.

Moe en zonder kracht dacht ik dat Jezus mij niet meer in deze toestand wilde hebben, en ik had bijna besloten alles op te geven.

Terwijl ik zo nadacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij liet me weten dat Hij voor mij bad.

Ik begreep dat hij smeekte om
- de Macht, de Kracht en
- de Voorzienigheid
van zijn Vader voor mij.

Toen zei Hij: "Ziet U niet, o Vader,
- hoezeer zij hulp nodig heeft en
- hoe zij, na zoveel genaden, een zondares wil worden
en uw Wil wil verlaten?"

Ik kan niet uitdrukken hoe mijn hart brak toen ik deze woorden van Jezus hoorde. Hij kwam uit mij
En nadat ik me ervan had vergewist dat het wel degelijk mijn gezegende Jezus was, **zei ik Hem:**

"Heer, is het uw Wil dat ik in deze toestand blijf als offerziel?
Aangezien ik me niet meer voel zoals voorheen, lijkt het me niet meer nodig dat de biechtvader komt. Zo bespaar ik hem tenminste dit offer."

Jezus antwoordde:

"Op dit moment is het niet mijn Wil dat je deze toestand verlaat.
Wat betreft de opoffering van de biechtvader, Ik zal hem honderdvoudig belonen voor zijn naastenliefde."

Toen **voegde Hij er diep bedroefd aan toe:**

"Mijn dochter, de socialisten zijn erin geslaagd om binnen de Kerk toe te slaan.

In Frankrijk hebben ze dat openlijk gedaan, in Italië op een meer verborgen manier.

Mijn Gerechtigheid zoekt een gelegenheid om straffen uit te delen."

5-7 - 10 april 1903 - Jezus slaat het volk met een roede. In plaats van zich over te geven, komen de mensen in opstand. Wij horen de trompet van de straffen klinken.

Ik was buiten mijn lichaam en ik zag Jezus met een roede in zijn hand waarmee Hij het volk sloeg. Nadat zij geslagen waren, verspreidden de mensen zich en kwamen in opstand.

Jezus zei hen:

"Ik heb jullie geslagen om jullie bij Mij te brengen.

Maar in plaats van jullie te verenigen,

- komen jullie in opstand en

- vluchten jullie voor mij weg.

Het is dus noodzakelijk om de trompet te laten klinken."

Terwijl Hij dit zei, begon Hij op de trompet te blazen.

Toen begreep ik dat

- de Heer straffen zou zenden en

- dat de mensen, in plaats van zich te vernederen,

Hem nog meer zouden beledigen en van Hem zouden wegvluchten.

Vervolgens

zou de Heer de trompet laten klinken voor andere ernstige straffen.

5-8 - 21 april 1903 - Jezus zendt straffen. De wijngaarden bevroren.

Ik heb meerdere dagen van ontbering en tranen doorgemaakt.

Het leek alsof de Heer de staat van slachtoffer had opgeschort.

Wat ik ook probeerde, ik kon mijn zintuigen niet loslaten.
In plaats daarvan werd ik overvallen door een veelvuldige buikpijn die me angstig maakte en die ik niet kon begrijpen.

Die nacht zag ik in een droom een engel die me naar een tuin leidde.
Alle planten waren zwart geworden.

Maar ik lette er niet op, want ik dacht alleen maar aan het feit dat Jezus me in de steek had gelaten.

Toen kwam mijn biechtvader. Toen hij zag dat ik wakker was, vertelde hij me dat de wijnstokken waren bevroren.

Ik was erg bedroefd toen ik aan de arme mensen dacht.
En ik was bang dat Jezus me niet in mijn gebruikelijke toestand zou terugbrengen om hen vrijelijk te kunnen straffen.

Deze morgen kwam de gezegende Jezus echter
En Hij bracht mij terug naar mijn normale toestand.

Zodra ik Hem zag, zei ik Hem: "Heer, wat hebt U gisteren gedaan?
U hebt me daar niets over verteld.

Ik zou U gesmeekt hebben om deze straf op te schorten,
- althans gedeeltelijk."

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, het was noodzakelijk dat ik je op afstand hield.
Anders zou je me tegengehouden hebben en Ik zou niet vrij geweest zijn. En hoeveel keer heb Ik niet gedaan wat jij wou?

Ach, mijn dochter! Het is noodzakelijk dat er straffen over de wereld komen. Als ik me druk maak om hun lichaam te sparen, zullen ze hun ziel verliezen."

Na deze woorden verdween Hij.

Ik bevond me toen buiten mijn lichaam, alleen, en zonder de lieve Jezus. Dus ging ik op verkenning.

Ik zag in de hemel een Zon, maar een andere zon dan de onze.
Vlakbij deze Zon stond een menigte heiligen.

Toen zij de toestand van de wereld, haar corruptie zagen en hoe God bespot wordt, riepen ze allemaal met één stem:

"Wreek uw Eer en uw Glorie. Gebruik uw Gerechtigheid.
Want de mens wil de rechten van zijn Schepper niet erkennen."
Zij spraken Latijn en dit is wat ik begreep.

Toen ik hen hoorde, beefde ik en voelde ik mijn bloed stollen.
Ik smeekte Jezus om medelijden en barmhartigheid.

5-9 - 8 mei 1903 - De opstand van de mensen. De Gerechtigheid wil de mens straffen.
--

Ik bleef in mijn pijnlijke toestand van ontbering. Hooguit verscheen Jezus zonder tegen mij te spreken en slechts voor een kort moment.

Deze morgen, toen ik bewusteloos was, dwong mijn biechtvader Jezus om te komen. En dat was eigenlijk niet nodig.
maar Jezus moest zich laten zien.

Hij wendde zich tot de biechtvader en met een ernstige en gekwelde uitdrukking op zijn Gelaat **zei Hij**: "Wat wil je?"

De priester leek verward en wist niet wat hij moest zeggen.
Toen **zei ik**: "Heer, misschien is het omwille van de genade die hij wil verkrijgen.

Jezus zei tegen hem: "Bereid je voor en je zult haar ontvangen.
Je hebt de ziel van de offerziel bij jou:
- hoe meer je in gedachten en intenties bij haar blijft,
- hoe sterker en vrijer zal je je voelen om te doen wat je wilt."

Ik vroeg Jezus: "Heer, waarom komt u niet?"

Hij antwoordde: "Wil je weten waarom? ***Luister.***

Toen hoorde ik een veelheid aan stemmen uit alle delen van de wereld **die riepen**:

- "Dood aan de paus! Vernietig de religie! Breek de kerken af!
- Vernietig alle autoriteit:-Niemand mag boven ons staan!"

En ik hoorde nog veel meer van dit soort satanische uitspraken. •

Onze-Lieve-Heer voegde eraan toe: "Mijn dochter,
wanneer een mens zich bereid toont om genade te ontvangen,
ontvangt hij genade.

Wanneer hij zich openstelt voor het kwaad, ontvangt hij het kwaad.

Al die stemmen die je hoort, bereiken mijn Troon.
En dat gebeurt vaak.

Als mijn Gerechtigheid ziet dat de mens
- niet alleen het kwade wil,
- maar er ook nadrukkelijk om vraagt,
dan is mijn Gerechtigheid gedwongen om kwaad toe te staan.

Ik doe dit om hen te laten inzien wat het kwaad is, dat zij verlangen.
Je weet pas echt wat het kwaad is, als je er zelf in terechtkomt.

Dat is de reden waarom mijn Gerechtigheid de mens wil straffen.

5-10 - 11 mei 1903 - Vrede brengt orde verbeteren corrigeert de deugden zelf, inclusief gehoorzaamheid.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.
Zodra ik mijn geliefde Jezus zag, zei Hij tegen mij:

"Vrede brengt alle hartstochten in orde.

Maar wat

- over alles zegeviert,
- het Goede volledig in de ziel vestigt en
- alles heiligt,

dat is ***zuiverheid van intentie.***

Dit wil zeggen:

alles doen met ***de enige bedoeling God te behagen.***

Zuiverheid van intentie

- regelt en verbetert de deugden zelf, inclusief gehoorzaamheid.

Ze is als een maestro die de spirituele muziek van de ziel dirigeert.

Na dit gezegd te hebben, verdween Hij in een flits.

5-11 - 20 mei 1903 - Toen Luisa de beledigingen aan Jezus zag, bood ze aan om in zijn plaats te lijden. Jezus aanvaardde haar offer.

Ik had mijn lichaam verlaten. De gezegende Jezus lag in mijn armen en we bevonden ons in het midden van een grote menigte.

Met stokken, zwaarden en messen probeerden de mensen het lichaam van Jezus te verwonden.

Maar ondanks al hun inspanningen slaagden ze er niet in om hem ook maar de minste wonde toe te brengen. Hoewel hun wapens goed waren, hadden ze hun vermogen om te verwonden verloren.

Jezus en ik waren zeer bedroefd bij het zien van de wreedheid van deze harten. Ook al leidden hun inspanningen tot niets, toch bleven ze slaan in de hoop dat het zou lukken. Als ze Jezus geen verwondingen toebrachten, was dat eenvoudig omdat ze dat niet konden.

Ze werden erg boos

- omdat hun wapens niet effectief waren en
- omdat ze hun verlangen om Jezus te verwonden niet konden bevredigen.

Ze zeiden tegen zichzelf: "Waarom kunnen we dat niet?

In andere omstandigheden konden we hem wel raken.

Maar nu Hij in de armen van deze vrouw ligt, kunnen we Hem niets doen.

Laten we eens kijken of we deze vrouw kwaad kunnen doen en hen uit elkaar drijven."

Terwijl ze dat zeiden, liet Jezus zich uit mijn armen glijden en Hij gaf hen de vrijheid om te doen wat ze wilden.

Voordat ze mij konden aanraken, had ik gezegd:

"Heer, ik offer mijn leven op voor de Kerk en voor de triomf van de Waarheid. Ik smeeek U mijn offer te aanvaarden."

Jezus aanvaardde mijn offer
En zij begonnen met een zwaard mijn keel door te snijden.

Maar terwijl ze dat deden, keerde ik terug in mijn lichaam.
Ik dacht dat ik het punt van mijn verlangens (om te sterven) had bereikt. Maar tot mijn grote teleurstelling kwam er een einde aan.

5-12 - 6 juni 1903 - Jezus leert Luisa hoe zij zich moet gedragen in verlatenheid en in lijden.

Ik bracht de laatste dagen door zonder Jezus te zien en in lijden.
Deze morgen bevond ik buiten mijn lichaam met het Kindje Jezus in mijn armen.

Zodra ik Hem zag, zei ik tegen Hem:
"Ach, lieve Jezus, omdat U mij alleen hebt gelaten,
leer me dan tenminste hoe ik me moet gedragen
in deze toestand van verlatenheid en van lijden."

Hij antwoordde: "Mijn dochter.
*alles wat je lijdt in je armen, je benen en je hart, verenig het met mijn
eigen Lijden in de wonden van mijn armen, mijn benen en mijn Hart
door vijf keer "Glorie aan de Vader" te reciteren.*

En bied jezelf aan de goddelijke Gerechtigheid aan
*als eerherstel voor de onophoudelijke slechte daden en slechte
verlangens van de mensen.*

Verenig je met het lijden door de doornenkroon en dit van de schouders
*door drie keer "Glorie aan de Vader" te reciteren
als eerherstel voor de zonden die de mens begaan heeft
met zijn drie vermogens.
Deze werden zo misvormd
dat mijn Beeld in hem niet meer herkend kan worden.*

*Streef er altijd naar jouw wil verenigd te houden met de Mijne
en Mij op elk moment te beminnen.*

Laat **je geheugen** als een klok zijn die voortdurend in jou klinkt
je herinnert :

- aan alles wat Ik voor jou gedaan en geleden heb en
- aan de vele genaden die Ik je heb geschonken.

Dank Mij en wees dankbaar:

dankbaarheid is de sleutel die de Goddelijke Schatten opent.

Laat **je verstand** aan niets anders denken:

houd je enkel bezig met God.

Als je dat doet,

- zal Ik Mijn beeld in jou vinden en
 - zal ik het eerherstel ontvangen die ik van andere mensen niet krijg.
- Dit moet je doen zonder ophouden.

Want als de belediging voortdurend is, moet her herstel dat ook zijn.

Ik zei tegen Hem: "Ach, Heer! Wat ben ik slecht geweest! Ik ben zelfs egoïstisch geweest.

Hij vervolgde: Mijn dochter, wees niet bang.

Wanneer een ziel alles voor Mij doet, aanvaard Ik wat zij doet.

Ik aanvaard zelfs het comfort en de troost die zij ontvangt,
alsof ze aan mijn eigen lijdende Lichaam werden gegeven.

Om je van alle twijfel te bevrijden:

- telkens wanneer je je getroost voelt en
- telkens je de behoefte voelt om dit te aanvaarden,

doe dat dan voor Mij en **zeg:**

"Heer, ik wil uw lijdend Lichaam troosten in mijn eigen lichaam."

Terwijl ik dit zei, trok Hij zich langzaam van mij terug,
totdat ik Hem niet meer kon zien en niet meer met Hem kon praten.
Zijn vertrek veroorzaakte zoveel pijn dat ik me verscheurd voelde.

Om hem terug te vinden, ging ik in mijn binnenste en ik opende de
plaats waar Hij zich had opgesloten.

Daar **zei ik tegen Hem:**

Ach, Heer! Waarom hebt U mij verlaten?

Bent U niet mijn leven?

Mijn ziel en ook mijn lichaam zijn te zwak om de pijn van U te missen te moeten verdragen. Ik voel dat ik sterf. De dood is mijn enige troost."

Terwijl ik dit zei, *zegende Jezus mij* en verdween Hij opnieuw. Daarna kwam ik weer bij bewustzijn.

5-13 - 15 juni 1903 – Degene die zijn zintuigen gebruikt om God te verheerlijken, bewaart in zich zijn Scheppend Werk.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen ik, ik weet niet precies hoe, mijn geliefde Jezus in mij zag.

Toen Hij mijn verbazing zag, **zei Hij mij:** "Mijn dochter, *degene die zijn zintuigen gebruikt om Mij te beledigen, vervormt Mijn beeld in hem. De zonde doodt de ziel. Niet zodanig dat ze effectief sterft, maar zij is dan dood voor alles wat Goddelijk is.

*Als iemand daarentegen *zijn zintuigen* gebruikt om Mij te verheerlijken, **kan Ik tegen hem zeggen:** "Je bent:
- mijn Ogen, mijn Oren, mijn Mond, mijn Handen en mijn Voeten."
en dan bewaart hij *mijn Scheppend Werk* in hem.

*Als hij mij niet alleen met zijn zintuigen verheerlijkt, maar ook voor anderen *lijden, voldoening en eerherstel* geeft, dan bewaart hij in zich *mijn Verlossingswerk*.

*En als hij mijn Werk in zich vervolmaakt, dan herrijst mijn heiligmakend Werk en heiligt alles en bewaart het in zijn ziel.

In alles wat Ik volbracht heb
- in de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking,
laat Ik de ziel deelnemen, voor zover zij zich openstelt voor mijn werking in haar.

5-14 - 16 juni 1903 – De volharding om enkel te handelen om God te behagen, maakt de ziel meer bemind, mooier, beminnenswaardiger en inniger verbonden met Hem.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verliet ik mijn lichaam en zag ik het Kindje Jezus.

Hij hield een beker vol lijden en een stok in zijn Handen.

Hij zei mij: "Zie je, mijn dochter, de wereld laat Mij voortdurend uit deze beker van lijden drinken."

Ik antwoordde Hem: "Heer, geef mij een beetje van dit lijden, zodat U niet alleen hoeft te lijden."

Hij gaf me een druppel van deze bittere drank.

Toen raakte Hij met de stok die Hij vasthield mijn hart aan En Hij boorde er een gaatje in. Uit dat gaatje vloeide een klein straaltje van die bittere drank die ik gedronken had. Maar die drank was veranderd in zoete melk die in de mond van het kindje Jezus vloeide en Hem verlichting en verkoeling bracht.

Hij zei mij: "Mijn dochter, als Ik een ziel bitterheid en beproevingen geef, en zij verenigt zich met mijn Wil, dan behaagt zij Mij.

Als zij dankbaar is voor dit lijden,
- en het Mij aanbiedt als een geschenk,
zelfs als dat lijden en die bitterheid voor haar blijven bestaan,
- dan wordt dit voor Mij veranderd in zoetheid en verfrissing.

Als een ziel, terwijl ze werkt en lijdt,
- enkel probeert Mij te behagen, zonder enige voldoening te zoeken,
dan behaagt en verfrist zij Mij nog meer.

Wat de ziel maakt tot:

- het dierbaarst aan mijn Hart,
- het mooiste in mijn Ogen en
- het meest intiem met het Goddelijke Wezen,
is de volharding in deze manier van handelen.

Ze wordt dan onveranderlijk door de Onveranderlijkheid van God zelf.

Als de ziel daarentegen

- op het ene moment 'ja' zegt en op het andere moment 'nee',
als ze deze keer een bepaald doel nastreeft
- en de volgende keer een ander doel.
als ze vandaag God wil behagen en morgen de mensen,

dan lijkt de ziel

- op één dag op een koningin en
- op een andere dag op een ellendige dienstbode
op iemand die
- de ene dag van voortreffelijk eten geniet en
- de volgende dag van afval.

Toen verdween Hij.

Kort daarna kwam Hij terug en **Hij voegde eraan toe:**

"De zon is daar voor iedereen,
maar niet iedereen geniet van haar weldaden.
Evenzo schenkt de Goddelijke Zon zijn Licht aan iedereen,
maar wie geniet van zijn weldadige invloeden?
Wie houdt zijn ogen open voor het Licht van de Waarheid?
De meesten blijven in duisternis.

Alleen zij die vastbesloten zijn Mij te behagen,
verheugen zich in de volheid van deze Zon."

**5-15 - 30 juni 1903 – De heilige Maagd leert de ziel haar innerlijk
blik op Jezus gevestigd te houden. De Schoonheid van de
innerlijke ziel**

Ik was buiten mijn lichaam en ik zag de hemelse Koningin.
Ik knielde aan haar voeten neer en **ik zei haar:**
Mijn lieve Moeder, in welke vreselijke toestand bevind ik mij,
- beroofd van mijn enige Schat, van mijn Leven zelf. Ik ben aan het
uiterste gekomen. En ik weende.

De Heilige Maagd opende haar Hart zoals men een kist opent.
Ze haalde het Kindje Jezus eruit en gaf het mij met de woorden:

"Mijn dochter, huil niet, hier is je Schat, je Leven en je Alles.

- Neem Hem, bewaar Hem voor altijd bij jou, en

- houd je ogen op Hem in jou gevestigd.

Wees niet verontrust

- als Hij niets tegen jou zegt of

- als jij niets tegen Hem te zeggen hebt.

Houd je ogen enkel op Hem in jezelf gericht.

En je zult alles horen, alles doen en iedereen tevreden stellen.

Dat is het mooie van het innerlijke leven van een ziel:

Ze hoeft niet te spreken en ze heeft geen instructies nodig.

Niets van buitenaf trekt haar aan of stoort haar.

Alles wat haar aantrekt en al haar bezittingen bevinden zich in haar.

Door gewoon naar Jezus in zichzelf te kijken,

begrijpt ze alles en doet ze alles.

Door zo te handelen, zal je naar de top van Golgotha klimmen,
waar je Jezus niet als een kind zult zien, maar als de Gekruisigde.
En je zal daar bij Hem blijven.

Met het Kindje Jezus in mijn armen en in het gezelschap van de
Heilige Maagd, leek het alsof we op weg waren naar Golgotha.

Ondertussen probeerde iemand Jezus van mij af te pakken.

Ik riep de hemelse Koningin om hulp en ik zei haar:

"Moeder, help me, want ze willen Jezus van me afnemen."

Zij antwoordde mij: *"Wees niet bang.*

Het is jouw taak om je innerlijke ogen op Hem gericht te houden.

Dat heeft zo'n kracht dat alle andere machten,

- of ze nu menselijk of duivels zijn,

zullen worden verslagen." ·

Terwijl we verder liepen, kwamen we bij een kerk waar de H. Mis werd opgedragen.

Op het moment van de Communie benaderde ik het altaar met het Kindje Jezus in mijn armen. Tot mijn grote verbazing verdween Jezus uit mijn armen, onmiddellijk nadat ik de Hostie had ontvangen. Kort daarna keerde ik terug in mijn lichaam.

5-16 - 3 juli 1903 – Bij de dood, geeft Jezus zich aan de ziel die zich tijdens haar leven aan Hem gegeven heeft. En Hij laat haar niet in het vagevuur gaan.

Deze morgen was ik bedroefd door de afwezigheid van mijn geliefde Jezus. Plotseling vertoonde Hij zich in mijn innerlijk en vulde mijn gehele persoon volledig, dit is: mijn hoofd, mijn armen en al de rest.

Terwijl ik naar Hem keek, **zei Hij mij**, alsof Hij mij de betekenis van deze manier van verschijnen wilde uitleggen:
"Mijn dochter, waarom ben je verdrietig, terwijl Ik toch de Meester ben van jouw totale wezen ?

Wanneer een ziel erin slaagt om Mij tot Meester te maken van haar geest, haar armen, haar hart en haar voeten, kortom, van haar hele wezen, kan de zonde niet over haar heersen.

Zelfs als er iets onvrijwilligs in haar binnendringt, is zij onmiddellijk bereid tot zuivering en wijst zij de onvrijwillige handeling onmiddellijk af, Ik ben immers de Meester van deze ziel en zij blijft onder mijn controle blijft.

Aangezien Ik heilig ben, is het voor de ziel moeilijk om iets in zich te houden dat niet heilig is.
Bovendien, aangezien de ziel Mij tijdens haar leven alles heeft gegeven, is het rechtvaardig dat Ik haar bij haar dood alles geef, door haar onmiddellijk toe te laten tot de gelukzalige visie.

*Wie zich tijdens zijn leven volledig aan Mij geeft,
zal niet door de vlammen van het Vagevuur worden geraakt.*

5-17 - 3 augustus 1903 - Hoe meer een ziel zich ontdoet van haar eigenliefde en van natuurlijke dingen, hoe meer zij de Liefde voor God en bovennatuurlijke Dingen verwerft.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn aanbiddelijke Jezus kwam en Hij liet mij zijn zachte stem horen. **Hij zei mij** :

"Hoe meer een ziel zich ontdoet van natuurlijke dingen,
hoe meer zij bovennatuurlijke en goddelijke Dingen verwerft.
Hoe meer zij zich ontdoet van haar eigenliefde,
hoe meer ze de Liefde van God verwerft.

Hoe minder ze ambitie heeft
- naar kennis van de menselijke wetenschappen en
- naar het zoeken naar aardse genoegens,
hoe meer ze kennis verwerft van hemelse zaken en deugden.
En het bittere zal veranderen in zoetheid.

Kortom dit zijn allemaal dingen die op dezelfde manier verlopen.
Als je niets van het bovennatuurlijke aanvoelt,
- als de liefde tot God is uitgeblust in je ziel,
- als je niets weet over deugden en hemelse dingen en
je er geen vreugde in vindt,
dan weet je daar zeer goed de reden van".

5-18 - 2 oktober 1903 - In wie verenigd is met Jezus groeit Jezus' Leven en de loot die Hij voortbracht in de Verlossing ontwikkelt zich. Hij voegt meer takken toe aan de Boom van zijn Mensheid. De innerlijke zielen en de uiterlijke.

Ik was diep bedroefd en bijna gek van verdriet vanwege de afwezigheid van mijn geliefde Jezus.
Ik wist niet waar ik was: op aarde of in de hel.
Plotseling toonde Jezus zich aan mij en **Hij zei Hij**:

"Iedereen die het pad van de deugden bewandelt,

leeft vanuit mijn eigen Leven.

Wie het pad van de ondeugd bewandelt, leeft in tegenspraak met Mij."

Hij verdween en Hij kwam snel terug. **Hij voegde eraan toe:**

"In mijn incarnatie werd mijn Mensheid met mijn Godheid verbonden.

*Iedereen die ernaar streeft verbonden te blijven met Mij,
met zijn wil, zijn daden en zijn hart,
om zijn leven te leiden in navolging van het Mijne:*

- groeit in mijn eigen Leven en
- ontwikkelt de enting die Ik heb gemaakt
van mijn Mensheid op mijn Godheid,
- voegt een tak toe aan de Boom van mijn Mensheid.

*Als de ziel zich daarentegen niet met Mij verenigt,
ontwikkelt zij haar tak niet op mijn Mensheid.*

Wie ervoor kiest om niet bij Mij te zijn, kan geen Leven hebben:
de ent is verloren en hij gaat ten onder.

Opnieuw verdween Hij.

Toen verliet ik mijn lichaam en ik bevond me in een rozentuin.

Sommige rozen waren zeer mooi en goed gevormd.

Hun bloemblaadjes waren half open.

*Andere rozen verloren hun bloemblaadjes bij het minste zuchtje wind
totdat alleen hun stengel overbleef.*

Een jonge man, ik weet niet wie hij was, **zei mij:**

*"De eerste rozen vertegenwoordigen
de zielen die in innerlijkheid leven.*

Deze zielen stralen een schoonheid, een frisheid
en een standvastigheid uit ,
waardoor hun bloemblaadjes (de deugden) niet op de grond vallen.
Het feit dat hun bloemblaadjes half gesloten zijn
symboliseert de openheid die ze hebben naar de buitenwereld.
Omdat ze het Leven in zich hebben, zijn ze geparfumeerd met heilige
naastenliefde. Als lichten schijnen ze voor God en de mensen.

De tweede rozen vertegenwoordigen de frivole zielen:

Het weinige goede dat ze doen, doen ze zodat iedereen het kan zien.

Hun wijd open bloemblaadjes symboliseren

- dat zij God en zijn Liefde niet als hun enige doel hebben.

Hun bloemblaadjes (hun deugden) zijn zwak vastgehecht:

- zodra er een briesje van trots, plezier, eigenliefde of menselijke eerbied begint te waaien, vallen ze af.

Er blijven alleen de doornen over die hun geweten prikkelen.

Daarna keerde ik terug naar mijn lichaam.

5-19 - 3 oktober 1903 - Jezus zet zijn leven op aarde verder, niet alleen in het Allerheiligste Sacrament, maar ook in de zielen die in staat van Genade zijn.

Ik mediteerde over **het uur van de Passie**

- toen Jezus zijn Moeder verliet om naar de dood te gaan,

- meer bepaald op het moment dat **Jezus en Maria elkaar zegenen**.

Ik deed boete voor degenen

- die de Heer niet in alles zegenen en

- die Hem zelfs beledigen.

Ik bad ook dat God de zegeningen zou vermenigvuldigen

die wij nodig hebben om ons in Genade te bewaren.

En ik deed mijn best om te compenseren wat er ontbreekt aan de glorie van God vanwege de nalatigheid van de schepselen om God in alles te zegenen.

Terwijl ik dat deed, voelde ik Jezus in mij bewegen. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer je nadenkt over de Zegen die Ik mijn Moeder heb geschonken,

- denk dan ook aan het feit dat Ik elk schepsel gezegend heb.

Alles is gezegend:

- hun gedachten, hun woorden, hun hartslagen,

- hun stappen en hun daden voor Mij.

Absoluut alles is met mijn Zegen gemerkt.

Al het goede dat de mens kan doen, is al volbracht door mijn Mensheid. Zo is alles door Mij vergoddelijkt.

Hij vervolgde:

"Mijn leven gaat echt verder op aarde,
- niet alleen in het Allerheiligste Sacrament,
maar ook in de zielen die in mijn Genade leven.

De mensen kunnen niet alles vatten wat Ik heb gedaan.
Hun vermogens zijn beperkt.
Het is zo dat Ik:

- in deze ziel mijn verzoening verder zet,
 - in een andere mijn lofprijzing,
 - in terug een andere mijn dankzegging,
 - in nog een andere mijn ijver voor de heiligheid van de zielen,
 - in nog een andere mijn lijden,
- enzovoort.

Afhankelijk van de kwaliteit waarmee de zielen met Mij verenigd zijn,
ontwikkel Ik mijn Leven in hen.

Stel je voor hoeveel verdriet Mij de mensen bezorgen die,
- terwijl Ik in hen wil handelen,
- geen aandacht aan Mij schenken."

Daarna verdween Hij en keerde ik terug naar mijn lichaam.

5-20 - 7 oktober 1903 - Offerzielen zijn menselijke engelen, die eerherstel brengen, smeken en de mensheid beschermen.

Ik had mijn biechtvader gevraagd me in de Wil van God te laten,
de gehoorzaamheid in te trekken zodat ik, of Hij het wilde of niet, in
deze staat van offerziel zou blijven.

Aanvankelijk wilde hij het niet, maar dan stemde hij toe, als ik maar de
verantwoordelijkheid op me zou nemen om voor Jezus Christus te
antwoorden op wat er in de wereld kon gebeuren.

En hij zei dat ik er eerst over moest nadenken en hem dan antwoorden.

Ik wilde hem zeggen dat ik niet tegen de Goddelijke Wil in wilde gaan. Alleen als de Heer het wil, wil ik het. Als Hij niet wil, wil ik het ook niet – dus waarom deze verantwoordelijkheid?

En hij: “Denk er eerst over na en morgen zal je antwoorden”.
Dus terwijl ik er in mijn binnenste over nadacht zei Hij me:
“De Gerechtigheid wil het, de Liefde niet”.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Zodra ik Jezus zag, zei Hij mij:

"Of de engelen nu slagen of falen in hun bescherming van de zielen,
- zij vervullen hun taak en
- ze laten de taak die God hen heeft toevertrouwd nooit varen.

Zelfs als ze ondanks hun zorg, bedrijvigheid, ijver en hulp
zien zielen verloren gaan, blijven ze altijd op hun post.

Het is niet waar dat,
- afhankelijk van hun successen of mislukkingen,
zij meer of minder eer aan God geven.
Want hun wil is altijd gericht op de vervulling
van het werk dat hun is toevertrouwd.

De offerzielen zijn menselijke engelen die
- boete doen voor de mensheid,
- in haar naam smeken en
- haar beschermen.

Of ze nu succes hebben in hun zending of niet,
- ze mogen hun werk niet staken,
tenminste niet voordat hun dat van bovenaf wordt opgedragen.

5-21 - 12 oktober 1903 – De betekenis van de Kroning met Doornen.
--

Deze morgen zag ik in mijzelf mijn geliefde Jezus gekroond met doornen. Toen ik Hem zo zag, zei ik Hem:

"Mijn lieve Heer, waarom

- heeft uw Hoofd uw geselde lichaam benijd,
dat zoveel heeft geleden en zoveel Bloed heeft vergoten, en
- wilde het niet minder geëerd worden dan uw Lichaam door het lijden,
zodanig dat het uw vijanden ertoe heeft aangezet
om U met een zo pijnlijke doornenkroon te kronen?"

Jezus antwoordde: "Mijn dochter,
de kroning met doornen heeft meerdere betekenissen.

Hoewel er al veel over gezegd is, valt er nog veel te zeggen.

Alsof mijn Hoofd met mijn lichaam wedijverde, wilde het:

- zijn eigen lijden en
- zijn eigen bloedvergieten.

Dat is, let wel op,

iets wat voor een geschapen geest bijna onbegrijpelijk is.

Het hoofd verbindt het gehele lichaam en de gehele ziel,

zodat het lichaam zonder het hoofd niets is.

Hoewel het mogelijk is om zonder andere ledematen te leven,

is het onmogelijk om zonder hoofd te leven,

omdat dit het essentiële deel van de hele mens is.

Of het lichaam nu zondigt of goed doet, ***het hoofd stuurt alles.***

De rest van het lichaam is niets anders dan een instrument.

Mijn Hoofd moest

- mijn Heerschappij en mijn Glorie herstellen,
- verdiensten verkrijgen

zodat

- de nieuwe hemelen van genade en

- de nieuwe werelden van waarheden

de menselijke geest kunnen binnendringen

om daar de hel van zonden en lage hartstochten te bestrijden.

Ik wilde de hele menselijke familie bekronen

- met glorie, met eer en met waardigheid.

Daarom wilde Ik in de eerste plaats *mijn Mensheid bekronen,*

- zelfs met een pijnlijke doornenkroon,
- symbool van de Kroon van Onsterfelijkheid,
die Ik teruggegeven heb aan de mensen,
die deze door de zonde verloren hadden.

Bovendien betekent de ***Kroning met Doornen***
dat er geen glorie of eer is zonder doornen.

- De hartstochten kunnen nooit worden beheerst
- noch kunnen de deugden worden verworven
zonder de versterving van het vlees en de geest.

*Ware macht wordt verkregen door jezelf te geven,
- met de wonden van versterving en opoffering.*

Uiteindelijk betekent ***de doornenkroon***

- dat Ik de enige ware Koning ben en
 - dat degene die Mij tot de enige Koning van zijn hart maakt
vreugde en vrede zal hebben.
- Ik zal haar tot koningin van mijn Koninkrijk maken.

De stromen Bloed die uit mijn Hoofd vloeiden
hebben de menselijke geest overspoeld
met de kennis van mijn Koningschap over hen.

Hoe kan ik uitdrukken wat ik voelde na deze Woorden van Jezus?

Woorden schieten tekort.

Echt, het weinige dat ik heb gezegd, lijkt me onsamenhangend .
Ik denk dat het zo moet zijn als je over goddelijke zaken spreekt.

Aangezien God ongeschapen is en wij zijn schepselen zijn,
kunnen we niet over Hem spreken zonder te stamelen.

5-22 - 16 oktober 1903 - De Goddelijke Wil is het Licht waardoor wij van onze fouten worden gezuiverd.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik me vol
zonden en bitterheid. Mijn geliefde Jezus verscheen als een
bliksemflits in mij. En van zodra ik Hem zag, verdwenen mijn zonden.

Bevend zei ik Hem: "Heer, hoe komt het dat in uw Aanwezigheid,
- terwijl ik me juist meer bewust zou moeten zijn van mijn zonden,
het tegenovergestelde gebeurt?"

Hij antwoordde:

"Mijn dochter, mijn Aanwezigheid is een grenzeloze zee.
Iedereen die in mijn aanwezigheid komt, is als een druppel water die
in de zee valt. Hoe kunnen we zeggen of het modderig of helder is
als het verdund is in mijn Zee?

Mijn goddelijke Aanraking zuivert alles, maakt zwart wit.
Waarom ben je dan bang?
Bovendien is mijn Wil Licht.

Omdat je altijd mijn Wil doet, leef je in dit Licht:
Het transformeert je vernederingen, je ontberingen en je lijden
in voedsel van Licht voor je ziel.

De enige substantiële voeding die echt leven geeft, is mijn Wil.
Weet je niet dat dit voortdurend dieet van Licht de gebreken die de
ziel verwerft doet verdwijnen?

Na dit gezegd te hebben, verdween Hij.

**5-23 - 18 oktober 1903 - Zonde is een daad van de menselijke wil
die in strijd is met de Goddelijke Wil**

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand en zag mijn geliefde Jezus
slechts voor korte momenten. Hij zei mij:

"Mijn dochter, weet je wat zonde is?
***Het is een daad van de menselijke wil
die in strijd is met de Goddelijke Wil.***

Stel je twee vrienden voor die met elkaar in onmin leven:
- Als hun onenigheid gering is, kan men zeggen dat hun vriendschap
niet zo perfect is als ze zou moeten zijn.
- Hoe kunnen ze van elkaar houden en elkaar tegelijkertijd

tegenspreken?

Ware liefde vereist

- dat je leeft volgens de wil van de ander, zelfs als dat offers kost.
- Als de onenigheid ernstig is,
- zijn het geen vrienden meer, maar vijanden.

Dat is zonde.

Zich verzetten tegen de Goddelijke Wil, zelfs in de kleinste dingen.

Het is alsof je een vijand van God wordt.

Het is altijd de mens die de oorzaak is van dergelijke conflicten.

5-24 - 24 oktober 1903 - Luisa moet in de staat van offerziel blijven voor de behoeften van de Kerk.

Ik had mijn biechtvader verteld over mijn twijfels over de vraag

- of mijn slachtofferrol wel of niet in overeenstemming was met de Wil van God en

- of ik, om dat te controleren, niet moest proberen deze toestand te verlaten, om te zien of ik daarin zou slagen.

Mijn biechtvader zei mij, zonder zijn gebruikelijke moeilijkheden :
"Goed, morgen probeer je het."

Ik voelde me alsof er een last van mijn schouders was gevallen.

De priester droeg de H. Mis op. Nadat ik de Communie had ontvangen, zag ik mijn geliefde Jezus in mij. Met gevouwen handen keek Hij mij aan en Hij smeekte om medelijden en hulp.

Op dat moment verliet ik mijn lichaam.

Ik bevond me in een kamer waar een nobele en eerbiedwaardige vrouw lag. Zij was ernstig invalide en in bed.

Het hoofdeinde van haar bed was zo hoog dat dit het plafond raakte.

Ik moest boven aan het hoofdeinde blijven staan,

- ondersteund door een priester,
- om het bed stabiel te houden en over de zieke vrouw te waken.

Terwijl ik in deze houding zat, zag ik enkele religieuzen om het bed heen staan en die behandelingen voor de patiënte voorbereidden.

Met veel bitterheid zegden ze tegen elkaar:

"Ze is erg ziek, zo ziek!

Het enige wat nodig is, is een kleine schok van het bed."

Ik concentreerde me op het stevig vasthouden van het hoofdeinde van het bed omdat ik bang was dat een beweging van het bed de dood van de vrouw zou veroorzaken.

Toen ik zag dat de beproeving voortduurde en ik me verveelde door mijn inactiviteit, zei ik tot degene die me vasthield:

"Laat me alsjeblieft los. Ik doe hier niets goeds en ik help haar niet.

Wat heeft het voor zin dat ik zo blijf staan?

Beneden kan ik haar tenminste van dienst zijn en haar helpen."

De priester antwoordde:

"Heb je niet gehoord dat de geringste beweging van het bed haar toestand ernstig kan verslechteren? Als ik je laat afstijgen, is er niemand om het bed stabiel te houden en zal ze sterven."

Ik zei: "Is het mogelijk dat ik alleen door dit te doen haar dood kan voorkomen? In hemelsnaam, zet me op de grond!"

Nadat ik deze woorden meerdere keren had herhaald, zette hij me op de grond zonder dat iemand me vasthield. Ik benaderde de patiënte en tot mijn grote verbazing en spijt zag ik dat het bed bewoog. Haar gezicht werd lijkleek. Ze beefde en had een gereutel in de keel. De enkele aanwezige religieuzen begonnen te wenen en ze zeiden: "Het is te laat, ze is aan haar laatste ademtichten toe."

Toen kwamen vijanden, soldaten en officieren de kamer binnen om de zieke te slaan. Hoewel ze zo ernstig ziek was, zette ze zich recht en zij bood zich met veel onverschrokkenheid en waardigheid aan om geslagen en verwond te worden.

Toen ik dat zag, begon ik te beven als een rietje en zei ik bij mezelf: "Ik ben de oorzaak van dit alles. Door mij gebeurt dit kwaad."

Ik begreep dat deze vrouw de Kerk symboliseerde,
- verlamd in haar leden en in vele andere dingen (die ik niet hoeft te noemen, omdat de betekenis duidelijk is uit wat ik heb geschreven).

Toen **zei Jezus in mij**: "Als ik je permanent onthef uit je rol van offerziel, zullen mijn vijanden het bloed van mijn Kerk gaan vergieten."

Ik antwoordde:

"Heer, het is niet dat ik in deze toestand niet wil blijven.

Moge de Hemel niet toestaan dat ik mij ook maar voor één ogenblik uit uw Wil terugtrek.

Als u wilt dat ik blijf, zal ik blijven. Zo niet, dan zal ik eruit gaan."

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, als je biechtvader je ontslaat door te zeggen:

"Goed, morgen probeer je het", dan houdt je rol als slachtoffer op.

Alleen door gehoorzaamheid wordt men een slachtofferziel.

Als het nodig is, zal ik een wonder verrichten met mijn Almacht om degene die je begeleidt te verlichten.

Ik heb vrijwillig geleden, maar het was de gehoorzaamheid aan mijn geliefde Vader die van Mij een slachtoffer maakte.

Hij wilde dat al mijn daden gekenmerkt zouden zijn door gehoorzaamheid.

Toen ik terugkeerde in mijn lichaam, was ik bang om mijn slachtofferrol te verlaten. Maar ik haastte me om te zeggen:

"Degene die mij leidt door gehoorzaamheid, moet daarover nadenken. Als de Heer mij wil, ben ik er klaar voor."

5-25 - 25 oktober 1903 - De Schoonheid van een ziel in staat van Genade. Luisa begrijpt haar visie op de Kerk beter.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Ik dacht dat als de Heer niet zou komen, ik mezelf zou moeten proberen en dwingen om te zien of ik op zijn minst zou kunnen slagen.

Mijn geliefde Jezus kwam. Hij liet me zien dat

- zolang ik in de toestand van offerziel wil blijven,

Hij mij zodanig naar Zich toe trekt dat ik niet weg kan gaan.

En als ik deze toestand wil verlaten,
trekt Hij zich terug en Hij laat mij vrij om dat te doen.

Wat mij betreft, ik wist niet zeker wat ik moest doen
en ik zei tegen mezelf: "Wat zou ik graag mijn biechtvader zien om
hem te vragen wat ik moet doen."

Even later zag ik Onze-Lieve-Heer bij mijn biechtvader. Ik zei hem:
"Zeg me of ik moet blijven, ja of nee.
Toen ik dat zei, begreep ik dat mijn biechtvader het bevel,
dat hij me de dag ervoor had gegeven, had ingetrokken.

Ik besloot onmiddellijk te blijven.
Omdat ik dacht dat als het waar was dat hij zijn opdracht had
ingetrokken, dacht ik dat dit goed was.
En als ik me alleen maar had voorgesteld dat hij het had ingetrokken,
dan was mijn conclusie verkeerd.

Toen mijn biechtvader kwam en me zei het op een andere dag te
proberen, werd ik rustig.

Toen Jezus zich eventjes later terug aan mij toonde, zei Hij:

"Mijn dochter,
*de schoonheid van een ziel in staat van genade is zo groot,
dat zelfs God erdoor gefascineerd is.*

De engelen en heiligen zijn verbaasd bij het zien van dit grote wonder.
van een ziel, nog steeds op aarde, in het bezit van de Genade.
Aangetrokken door haar hemelse geur, lopen zij rond haar.

En tot hun grote vreugde vinden zij in haar dezelfde Jezus,
die hen in het paradijs gelukkig maakt.
Het is zodanig dat het voor hen geen verschil uitmaakt om in de
Hemel te zijn of beneden dichtbij deze ziel.

*Maar wie houdt dit wonder in stand, beschermt het?
Wie geeft voortdurend nieuwe tinten van schoonheid aan de ziel die in
mijn Wil leeft? .

*Wie verwijdt de roestvlekken en onvolmaaktheid van haar ziel en geeft haar de kennis van wat zij bezit? Mijn Wil.

*Wie versterkt haar, maakt haar standvastig en bevestigt haar in genade? Mijn Wil.

"Leven in mijn Wil is de kern van Heiligheid.

Het geeft een voortdurende groei in Genade.

Maar wie vandaag mijn Wil doet en morgen zijn eigen wil, kan niet in genade worden bevestigd:

Hij gaat vooruit en hij gaat achteruit.

Dit veroorzaakt veel leed in zijn ziel

Het berooft God en zijn ziel van veel glorie.

Het is als iemand die de ene dag rijk is en die de andere dag arm is.

Hij is noch in rijkdom, noch in armoede bevestigd.

Niemand kan zeggen hoe het met hem zal aflopen.

Daarna verdween hij. Even later kwam mijn biechtvader.

Ik vertelde hem wat ik had geschreven en hij verzekerde mij dat hij de opdracht die hij mij had gegeven echt had ingetrokken.

Uit gehoorzaamheid aan mijn biechtvader zal ik nu verder gaan met het vertellen van de dingen die ik **op 24 oktober** heb begrepen.

De vrouw symboliseerde de Kerk.

Ze is niet zelf kreupel, maar haar leden zijn dat wel.

Ook al is zij neergeslagen, misbruikt door haar vijanden en verlamd in haar ledematen,

zij verliest nooit haar waardigheid en eerbiedwaardige status.

*Ik begreep dat het feit dat **de vrouw in bed lag** betekende dat:

- onderdrukt, invalide en aangevallen door haar vijanden,

de Kerk rust in een eeuwige vrede

- in vrede en veiligheid in de vaderlijke Schoot van God,

als een baby in de schoot van zijn moeder.

*Ik begreep ook dat

het hoofdeinde van het bed dat tot aan het plafond reikte

de goddelijke Bescherming symboliseerde
die de Kerk altijd ondersteunt.

Alles wat de Kerk omvat, komt uit de Hemel:

- de sacramenten,
- de leer en
- al het andere.

Alles is hemels, heilig en zuiver.

***Er is een voortdurende communicatie
tussen de Hemel en de Kerk.***

*Wat betreft de enkele religieuzen die de vrouw bijstonden,
begreep ik dat zij de enkele mensen vertegenwoordigden
- die met gevaar voor eigen leven de Kerk verdedigen, en
- die alle lijden dat zij ondergaat, op zichzelf nemen.

*De kamer waar de dame woonde, gemaakt van stenen,
vertegenwoordigde

- **de kracht van de Kerk** en
- **haar volharding** om geen van haar Rechten op te geven.

*De stervende vrouw die moedig accepteert om door haar vijanden te
worden geslagen

illustreert het feit dat de Kerk, ook al lijkt ze te sterven,
- zich met grote onverschrokkenheid gedraagt.

*Haar lijden en haar vergoten bloed weerspiegelen haar ware geest:
Zij is altijd bereid tot verstervingen, zoals Jezus Christus.

5-26 - 27 oktober 1903 – De Goddelijke manier van handelen is enkel iets doen uit Liefde voor de Vader en voor de mensen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Gedurende
Ik zag mijn geliefde Jezus voor een korte tijd. **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, het is goed en prijzenswaardig om vernederingen en
lijden te aanvaarden als boetedoening en als straf.
Maar dat is niet de goddelijke manier van handelen.

Ik heb veel gedaan en veel geleden. *Maar mijn enige drijfveer was: de liefde voor mijn Vader en voor de mensen.*

Het is gemakkelijk te zien
of een mens handelt en lijdt op goddelijke wijze:
achter zijn daden en zijn lijden schuilt enkel liefde.

Als er andere motieven zijn, zelfs goede,
dan handelt hij op het niveau van de mensen.
De verdiensten die hij dan ontvangt, zijn enkel deze die een mens kan
verwerven en niet de Goddelijke Verdiensten.

Als zij mijn manier van Handelen overneemt,
zal het vuur van de Liefde alle ongelijkheden in haar vernietigen.
Het werk van de mens en het Mijne zal dan versmelten
tot één enkel Werk.

**5-27 - 30 oktober 1903 - Een zeker teken dat wij aan God
toebehoren, is de vereniging van onze wil met de Zijne en de
vrede van onze ziel in tijden van tegenspoed.**

Deze morgen is mijn geliefde Jezus niet gekomen en ik begon tegen
mezelf te zeggen: "Wie kan zeggen of het Onze-Lieve-Heer is die
komt of eerder de vijand die mij wil misleiden.
Hoe kan Jezus Christus mij zo wreed in de steek laten?"
Terwijl ik zo nadacht, toonde Hij zich eventjes aan mij.

Hij hief zijn rechterhand op en drukte zijn duim op mijn mond.
Hij zei mij: "Kalmeer, kalmeer!
Zou het eerlijk zijn als iemand die de zon heeft gezien,
zou zeggen dat het niet de zon was,
enkel omdat hij haar op dat moment niet kan zien!
Zou het niet eerlijker en redelijker zijn om gewoon te zeggen
dat de zon verborgen is?"

Toen verdween Hij. Maar ook al zag ik Hem niet,
ik kon zijn Handen voelen die mij aanraakten, mijn mond, mijn geest
en mijn hart aanraken.
Hij maakte me stralend.

Maar omdat ik Hem niet kon zien, begon ik te twijfelen.

Hij verscheen opnieuw en Hij voegde eraan toe:

"Ben je nog steeds niet tevreden?

Je loopt het risico mijn Werk in jou te verknoeien.

Want door te twijfelen mis je vrede.

Ik ben de bron van vrede.

Iedereen die merkt dat je geen vrede hebt, zal twijfelen
dat Ik het ben, de Koning van de Vrede, die je leidt en in je woont.

Ach, wil je niet redelijk zijn?

Het is waar dat Ik alles in de ziel doe en zonder Mij bereikt zij niets.

Het is ook waar dat Ik altijd een sprankje vrije wil in de ziel laat.

Omdat je verward bent, verbreek je je eenheid met Mij.

Ik moet dan mijn armen kruisen,

omdat Ik verhinderd word om iets in jou te doen.

Ik moet wachten totdat

- je terug in vrede bent en

- jouw wil één is met de Mijne.

Fiat

Inhoudstafel

Inhoud

Deel 5.....	5
5-1.....	5
5-2 - 19 maart 1903 - Goddelijke Lijden kijkt enkel naar de vruchten die het voortbrengt.	7

5-3 - 20 maart 1903 - Jezus en Sint-Jozef stellen de biechtvader gerust in zijn moeilijkheden.....	8
5-4 - 23 maart 1903 - Heilige liefde leidt tot heiliging. Perverse liefde leidt tot verdoemenis.	8
5-5 - 24 maart 1903 - Ook al is de mens op zichzelf niets, het kan alles zijn in de Goddelijke Wil.....	9
5-6 - 7 april 1903 - Luisa vreest dat haar toestand niet in overeenstemming is met de Wil van God. Jezus stelt haar gerust.	11
5-7 - 10 april 1903 - Jezus slaat het volk met een roede. In plaats van zich over te geven, komen de mensen in opstand. Wij horen de trompet van de straffen klinken.	12
5-8 - 21 april 1903 - Jezus zendt straffen. De wijngaarden bevrozen.	12
5-9 - 8 mei 1903 - De opstand van de mensen. De Gerechtigheid wil de mens straffen.	14
5-10 - 11 mei 1903 - Vrede brengt orde verbeteren corrigeert de deugden zelf, inclusief gehoorzaamheid.....	15
5-11 - 20 mei 1903 - Toen Luisa de beledigingen aan Jezus zag, bood ze aan om in zijn plaats te lijden. Jezus aanvaardde haar offer.....	16
5-12 - 6 juni 1903 - Jezus leert Luisa hoe zij zich moet gedragen in verlatenheid en in lijden.....	17
5-13 - 15 juni 1903 – Degene die zijn zintuigen gebruikt om God te verheerlijken, bewaart in zich zijn Scheppend Werk.....	19
5-14 - 16 juni 1903 – De volharding om enkel te handelen om God te behagen, maakt de ziel meer bemind, mooier, beminnenswaardiger en inniger verbonden met Hem.	20
5-15 - 30 juni 1903 – De heilige Maagd leert de ziel haar innerlijk blik op Jezus gevestigd te houden. De Schoonheid van de innerlijke ziel	21

5-16 - 3 juli 1903 – Bij de dood, geeft Jezus zich aan de ziel die zich tijdens haar leven aan Hem gegeven heeft. En Hij laat haar niet in het vagevuur gaan.....	23
5-17 - 3 augustus 1903 - Hoe meer een ziel zich ontdoet van haar eigenliefde en van natuurlijke dingen, hoe meer zij de Liefde voor God en bovennatuurlijke Dingen verwerft.....	24
5-18 - 2 oktober 1903 - In wie verenigd is met Jezus groeit Jezus' Leven en de ent die Hij voortbracht in de Verlossing ontwikkelt zich . Hij voegt meer takken toe aan de Boom van zijn Mensheid. De innerlijke zielen en de uiterlijke.	24
5-19 - 3 oktober 1903 - Jezus zet zijn leven op aarde verder, niet alleen in het Allerheiligste Sacrament, maar ook in de zielen die in staat van Genade zijn.	26
5-20 - 7 oktober 1903 - Offerzielen zijn menselijke engelen, die eerherstel brengen, smeken en de mensheid beschermen.....	27
5-21 - 12 oktober 1903 – De betekenis van de Kroning met Doornen.	28
5-22 - 16 oktober 1903 - De Goddelijke Wil is het Licht waardoor wij van onze fouten worden gezuiverd.	30
5-23 - 18 oktober 1903 - Zonde is een daad van de menselijke wil die in strijd is met de Goddelijke Wil	31
5-24 - 24 oktober 1903 - Luisa moet in de staat van offerziel blijven voor de behoeften van de Kerk.	32
5-25 - 25 oktober 1903 - De Schoonheid van een ziel in staat van Genade. Luisa begrijpt haar visie op de Kerk beter.	34
5-26 - 27 oktober 1903 – De Goddelijke manier van handelen is enkel iets doen uit Liefde voor de Vader en voor de mensen.	37
5-27 - 30 oktober 1903 - Een zeker teken dat wij aan God toebehoren, is de vereniging van onze wil met de Zijne en de vrede van onze ziel in tijden van tegenspoed.	38
Inhoudstafel	39

